

Syv og halvfjerdsindstyvende Møde.

Tirsdag: den 1ste Marts 1892, Kl. 1.

Formanden (Høgskbro): Folketingsmændene for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), 2den Valgkreds (N. Andersen), 1ste Valgkreds (Hedemann) og 6te Valgkreds (Højmark) have meddelt, at de agte her i Tinget at forelægge „Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Driit af en Jernbane fra Odense over Kerteminde til Dalby“.

Ved Folketingsmanden for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Nielsen-Grøn) er modtaget et Andragende fra Udvalget angaaende Anlæg af en Havn ved Suelsmunde om et rentefrit Laan.

Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen) er modtaget et Andragende fra Reserverelæge N. C. Reiersen af København om Rejseundersøttelse.

Disse Andragender ville blive tilfillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ligbrænding.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1840—52, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 813—14).

Uden for Betænkningen var intet Vædringsforslag stillet.

De stillede Vædringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. S. Larsen): Vædre Medlemmer ville have lagt Mærke til, at hele Udvalget er enigt om selve Sagen og de til Lovforslaget stillede Vædringer. At man saaledes fra de forskelligste Sider har kunnet enes, hvad jo ikke hører til

Hverdagsbegivenhederne her i Tinget, turde være et Bevis paa, at denne Sag er moden til en Afgørelse. De stillede Vædringsforslag maa nærmest ses under Synspunktet Redaktionsædringer. Jeg skal kortelig nævne dem. Til § 1 foreslaar Udvalget at indsætte Ordene „paa nedennævnte Betingelser“, saa at Paragraffen kommer til at lyde saaledes: „Ligbrænding er paa nedennævnte Betingelser tilladt i dertil indrettede, af Justitsministeren godfændte Anstalter (Krematorier)“. Vædringen tilsigter at fjerne enhver Tvivl om, at det kun er under Saagttagelse af Betingelserne i § 2 og følgende Paragraffer, at Ligbrænding maa finde Sted. Det er saaledes ikke Meningen, at de efterlevende have Ret til frit at vælge, om de ville begrave eller brænde den afdøde. Til § 2 foreslaas der tilføjet en Vædring, hvorefter den omhandlede Tilkendegivelse af, at vedkommende ønsker at brændes efter sin Død, kan affattes paa ustemplet Papir. Det stemmer med en Udtalelse fra Generaldirektoratet for Statteveesenet af 1ste April 1886, i hvilken det paa given Anledning blev tilkendegivet, at en Erklæring om, at man efter sin Død ønsker at blive brændt, ikke i Medfør af Stempeloven kan kræves affattet paa stemplet Papir. Til § 3 foreslaas tilføjet en Bestemmelse, som sigter til at fuldbyrdere de mediko-legale Hensyn. Tilføjelsen gaar ud paa, at der skal udstedes Dødsattest af vedkommende Embedslæge, og at denne Attest skal foreviges Politiet, inden Ligbrændingen maa foregaa, og at Politiet skal meddele skriftlig Attest om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen. Endelig foreslaas tilføjet en ny § 5, som gaar ud paa, at det ikke kan paalægges nogen af Folketirkens gejstlige at forrette Jordpaatættelse eller foretage anden kirkelig Handling forud for eller i Anledning af Ligbrænding. Jeg udtalte allerede ved Sagens Forelæggelse og ved dens første Behandling, at Lovforslaget ikke tilsigter at øve Tvang til nogen Side, men at det burde være en fuldstændig fri Sag, om nogen vilde brændes efter sin Død eller begraves paa sædvanlig Maade, og at der ikke maatte øves Tvang mod de gejstlige til at medvirke ved en Ligbrænding. Vædringsforslaget indfører saaledes ikke noget nyt, men gør tydeligere, hvad der i Forvejen var Lovforslagets Mening. Jeg kan ikke tænke mig, at der vil blive rejst nogen Vædring mod dette Forslag. Der er ganske vist en støjjuridisk Betragtning, som vil gøre gældende, at de gejstlige Embedsmænd ganske maa sættes i Klasse med verdslige Embedsmænd og ubetinget bør lyde de Ordre, som